

Български институт за правни инициативи
Ул. „Г. С. Раковски“ 132А, ет. 3,
София 1000, България
Тел. +359 2 980 80 84
www.bili-bg.org
office@bili-bg.org

Изх. №: ИПСН 423-02102026

ДО

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

На основание чл. 29и, ал. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 15, ал. 1 от Правила за провеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите (дати на избор 24.10.2026 г. и 25.10.2026 г.) отправяме към кандидата за член на Висшия съдебен съвет, Прокурорска колегия – **КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА** следните въпроси:

ОБЩИ ВЪПРОСИ:

1. Каква е Вашата оценка за ефективността на настоящия Висш съдебен съвет за осигуряване и отстояване на независимостта на съдебната власт и отделните магистрати, например като при случаите със съдия Владислава Цариградска, съдия Ивайло Йосифов, прокурор Ивайло Занев, прокурор Иво Илиев, разкритията около кръга на Петьо Петров - „Евроото“ и Мартин Божанов - „Нотариуса“? Какво бихте променили, ако Ви изберат за член на ВСС при изпълнение на тези правомощия и задължения?
2. Какво е Вашето мнение за възможността да бъдат отзовавани изборни членове на ВСС от професионалната квота?
3. На какъв профил и на какви конкретни професионални и морални качества ще държите, когато се наложи да избирате главен прокурор на Република България във Вашия мандат, ако бъдете избран за член на Висшия съдебен съвет?
4. Една от широко дискутираните теми в магистратските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса - смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата?
5. При разработването на представената от Вас концепция използвали ли сте система с генеративен изкуствен интелект или софтуер, базиран на големи езикови модели?

ВЪПРОСИ ПО КОНЦЕПЦИЯТА:

1. На стр. 1. от мотивите към Вашата кандидатура посочвате, че е необходимо „преминаване от позицията на наблюдение и пасивно недоволство към активно участие в процесите, определящи настоящето и бъдещето на съдебната власт“. Бихте ли посочили в конкретика кои са причините за пасивното недоволство и как си представяте активното участие?
2. На стр. 2. от мотивите към кандидатурата Ви пишете, че трябва да се преустановят отрицателните практики на настоящия съвет. Кои са те и, ако бъдете избрана, какви мерки бихте взели за тяхната промяна?
3. На стр. 2–3 от концепцията си подчертавате, че най-трудни за разкриване са проявите на „вътрешно накръняване на независимостта“, които обикновено се разкриват със закъснение или се извършват индиректно, и настоявате за реални гаранции въпреки изричната забрана по чл. 143, ал. 2 ЗСВ за устни разпореждания и указания по делата и преписките. В мотивите си посочвате, че като заместник на главния прокурор сте упражнявали ръководство и контрол върху отдел „Административен“ при ВКП — звеното, което осъществява взаимодействието с ВСС по кадри, инспекторат и контролно-ревизионна дейност. Вие регистрирали ли сте лично случай на вътрешен натиск върху прокурор и сезирали ли сте някого за него? Колко предложения за образуване на дисциплинарни производства и колко ревизионни доклада са преминали през ръководеното от Вас направление и какъв е общият резултат от тях с оглед постигане на независимост на съдебната власт?
4. На стр. 3 от концепцията си включвате сред посегателствата върху независимостта на съдебната власт „нарушаване на етичните правила от журналисти“ и „моделиране на общественото мнение с неверни твърдения и внушения“, като настоявате нито един случай да не остава без дължимата реакция. На същата страница обаче признавате, че критиката към съдебната власт е част от демократичния процес. Кой орган и по какви критерии ще установява, че дадена публикация съдържа „неверни твърдения“, при положение че ВСС няма разследващи правомощия и не е арбитър на медийното съдържание? Моля, посочете конкретна публикация от последните пет години, по която според Вас ВСС е бил длъжен да реагира, и такава, по която реакцията би била неоснователна. Как ще гарантирате прилагане на стандарта „нито един случай без реакция“, когато източникът на натиск е главният прокурор, административен ръководител или самият ВСС?
5. На стр. 14–16 от концепцията си определяте прилагането на чл. 169, ал. 2, изр. 2 ЗСВ като „превърщане на изключението в правило“, говорите за „безпринципни назначения и последващи освобождавания“, за заобикаляне на конкурсното начало чрез заемане на ръководна длъжност и за „изявен субективизъм“ на настоящия състав на Прокурорската колегия. Как ще гарантирате, че тази практика, превърната в правило, ще бъде изоставена от новия състав на ВСС?
6. На стр. 32 от концепцията си пишете, че инициативите на прокуратурата за промени в НПК не срещат разбиране в правната общност, тъй като се приема, че целят да оправдаят неуспехите ѝ и да улеснят работата ѝ за сметка на правата на обвиняемите, но определяте тези разбирания като субективни и несъответстващи на фактите. На същата страница говорите за „прекалени изисквания“ към действията на органите на досъдебното производство и за висок доказателствен стандарт, който на практика препятства част от делата да достигнат до съд. С какви емпирични данни разполагате, че причината делата да не стигат до съд е доказателственият стандарт, а не качеството на разследването и на прокурорския надзор?

С уважение,

Биляна Гяурова-Вегертседер

Директор

Български институт за правни инициативи